

Muhtaç

Gittin, ne imdat duydun ne tuttun ellerimden
Bir örümcek ağında kan tükürdü ayrılık
Şu yanan bahçelerde üveyikler yok artık..
Saatler bir mâtemi düşürürken takvimden
Gittin, ne imdat duydun ne tuttun ellerimden

İçirdin zehrini sen, altın kâsede hüznün
Son hüzzam çılgığında nabzı durdu zamanın
Kurşun yedi gülüşü suya inen ceylanın..
Ardın sıra göç etti yıldızlar da büsbütün
İçirdin zehrini sen, altın kâsede hüznün

Tükendi gün ışığı, iplik iplik çözüldüm
Kanayan bir boşlukta dağıldı tüm renklerim
Ayak izine muhtaç toprak olur beklerim..
Ateşle yonttun beni, ne ağladım ne güldüm
Tükendi gün ışığı iplik iplik çözüldüm..